

مسجد جامع سمرقند از نگاه کمال الدین بهزاد

در میان نگاره‌هایی که حاصل اندیشه و قلم کمال الدین بهزاد یا منسوب به اوست، نگاره ساختن مسجد جامع سمرقند، که تصویر قسمتی از ظرفنامه بزرگی است، از برخی جهات اهمیت بسیار دارد (ت ۱). تحلیل این نگاره ممکن است نتایج قابل تأملی داشته باشد؛ چرا که اولاً، بهزاد این نگاره و دیگر نگاره‌های نسخه ظرفنامه را هجدۀ سال پس از کتابت نسخه به دست شیرعلی خوشنویس کشیده است؛ ثانیاً، از محدود نگاره‌هایی است که صحنه‌هایی زنده و پرتحرک از فعالیت معماری عصر تیموری فراروی متخصصان و پژوهشگران معماری اسلامی قرار می‌دهد؛^۲ ثالثاً، قسمتهایی از قدیم‌ترین بنای واقعی و همچنان پابرجای تیموری را تصویر کرده است.

در این نوشتار، می‌کوشیم واقع‌گرایی بهزاد یا تأثیر او از بناهای واقعی پیرامونش را در آفرینش نگاره مسجد جامع سمرقند (ت ۱) بررسی کنیم. خوشبختانه پابرجا بودن بخش‌هایی از مسجد جامع (یا مسجد بی بی خانم) سمرقند و نیز وجود متن ظرفنامه، که در صفحاتی از آن شرف‌الدین علی بزرگی به تشریح عملیات ساختمانی این مسجد پرداخته،^۳ ما را در رسیدن به این مهم یاری می‌کند. اهمیت آشکار شدن واقع‌گرایی بهزاد را هنگامی بیشتر در می‌باییم که بدایم این سه اثر— یعنی بنای مسجد سمرقند و ظرفنامه تیموری و نگاره ساختن جامع سمرقند در ظرفنامه تیموری— در سالهای مختلفی پدید آمده است: مسجد جامع سمرقند را در سال ۸۰۶ق به دستور تیمور ساختند؛^۴ نسخه مورد نظر از ظرفنامه تیموری را در سال ۸۷۲ق شیرعلی برای کتابخانه سلطان‌حسین باقیرا استنساخ کرد؛ نگاره مورد بحث را احتمالاً بهزاد در سال ۸۹۰ق مصور کرد.^۵ با در نظر گرفتن این اختلاف زمانی، احتمالاتی در خصوص آفرینش مسجد به دست بهزاد مطرح می‌شود:

۱. بهزاد به منظور تصویر کردن این بنا، به سمرقند سفر کرده، مسجد جامع این شهر را از نزدیک مشاهده و سپس آن را عیناً روی برگ نسخه ظرفنامه پیاده کرده است.

در نسخه‌ای از ظرفنامه تیموری شرف‌الدین علی بزرگی کتابت شده، نگاره‌ای درباره ساختن مسجد جامع (مسجد بی بی خانم) سمرقند هست که به ظن قوی اثر کمال الدین بهزاد است. در این مقاله، می‌کوشیم با مقایسه مشخصات مسجدی که در نگاره تصویر شده با شواهدی دیگر درباره این مسجد— یعنی بقایای این مسجد، گوارش حفاری‌های باستان‌شناسی و گزارشی که در اواخر قرن نهم هجری کتابت شده، نگاره‌ای درباره ساختن مسجد جامع (مسجد بی بی خانم) سمرقند هست که به ظن قوی اثر کمال الدین بهزاد مؤثر در شکل گیری این نگاره را بررسی کیم. بدین منظور، سه عامل مهم و بزرگ‌های سخن خطی ظرفنامه (از دو جنبه محتوا و ساختار)، تأثیر بنای مسجد سمرقند یا بناهای اطراف بهزاد و استفاده از قوّة تخیل او تحلیل شده است. به علت فاصله زمانی ۸۸۰ ساله بین زمان ساخت مسجد جامع سمرقند و زمان مصور کردن این نگاره، با قاطعیت غی‌توان بنای تصویرشده در نگاره را دقیقاً مطابق مسجد واقعی شرید؛ اما به یقین می‌توان گفت که همه عناصر ساختاری و تزیین این مسجد در بناهای واقعی دوره تیموری، بهویژه در بناهای هرات زمانه بهزاد، نظری‌دارد. با توجه به این موضوع و نیز اینکه کمال الدین بهزاد در خلق این مسجد از قوّة تخیل خود کمترین بهره را برده است، این نگاره را می‌توان مدرك معنی‌دار در برداختن به موضوعاتی از این قبیل دانست: چگونگی عمل استادان معمار و تزیین‌کار؛ ترتیب مراحل ساختمان و تزیین آن؛ شناخت برخی ابزارهای بنایی، شناخت تخصصها و مراتب شغلی افرادی که در امر احداث بنا و تزیین آن مشارکت داشته‌اند. با تأمل در چنین استادی و با بررسیهای بیان‌نمایی، شاید بتوان کمیو رساندهای تشریحی درباره معماری گذشته ایران را تا حدودی جبران کرد.

۱. کمال الدین بهزاد،
ساختن مسجد جامع
سرقند، در صفحه
رویرو، نسخه ظفرنامه
تیموری، ۹۰۰ق،
مأخذ تصویر:
Bahari, *Bihzad*,
pp. 78-79.

با نقشه مسجد جامع سمرقند— که راشیا باستان‌شناس این مسجد، بازسازی کرده است— مقایسه کنیم، نظری هریک از آنها را در این نقشه خواهیم دید. اما اگر فضاهای مذکور را با یکدیگر ترکیب و سپس با نقشه مسجد مقابله کنیم، انتباط و هم خوانی کاملی میان آنها نمی‌پاییم (ت ۳). آیا این اختلاف را باید ناشی از دخل و تصرف بهزاد دانست؛ یا باید در صحت نقشه راشیا به دیده تردید نگریست؟ به باور نویسنده، چون شیرعلی در زمان کتابت این نسخه شش صفحه دوتایی را برای مصور کردن بخشایی از متن، که ساختن مسجد جامع سمرقند یکی از آنهاست، بدون نوشته رها کرده بوده،^۶ بهزاد ناگزیر شده ساختار یکپارچه مسجد را دوپاره کند و هریک از آنها را درون یک صفحه از نسخه به نمایش در آورد— یعنی شبستان و ایوان ورودی در یک صفحه (صفحة سمت چپ نسخه)، ایوان مقصورو و یک رواق و دیوارها و برج در صفحه مقابل (صفحة سمت راست نسخه) (ت ۱).

۲. بهزاد از بنای‌های زمان خود، بهویژه در هرات، اثر پذیرفته و عناصر ساختاری و تزییناتی آنها را در نگاره خود مصور کرده است.

۳. نسخه ظفرنامه از دو جنبه محتوایی و ساختاری اساس کار بهزاد قرار گرفته است.

۴. بهزاد با تتفیق هوشمندانه سه مورد پیش‌گفته، بنای مطلوب خود را خلق کرده است.

۵. بهزاد یکسره از تخیل خود برای نقش کردن این بنا یاری گرفته است.

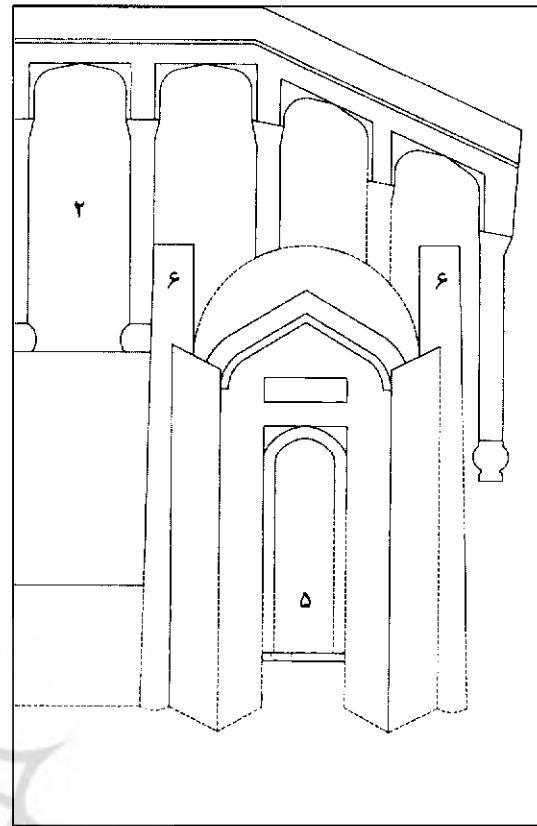
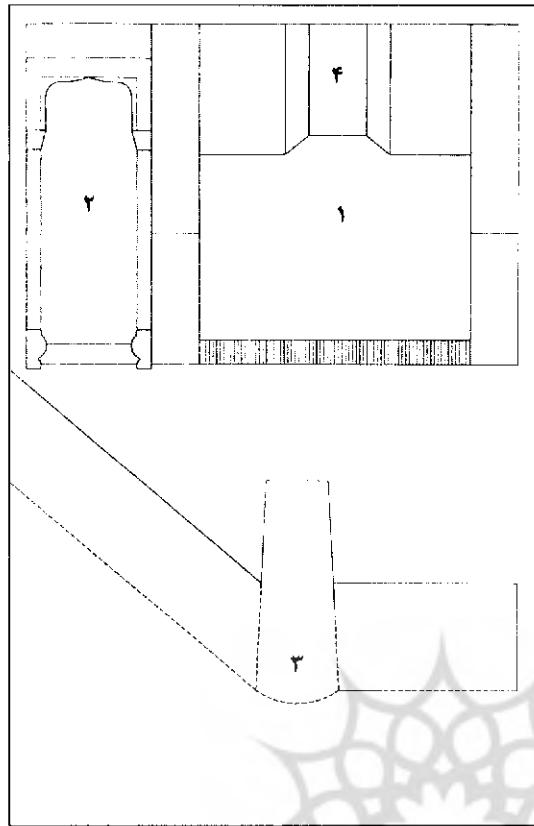
پر روشن است که بی‌توجهی به احتمالات مذکور ارزیابی ما را از کار کمال الدین بهزاد عفیم خواهد گذاشت. از این رو، در این نوشتار تأثیر هر یک از آنها و میزان این تأثیر را بررسی می‌کنیم.

ویژگیهای معماری مسجد جامع سمرقند:

ساختار بنا و تزیینات آن

در این نگاره دو صفحه‌ای، فضاهای مسجد، مانند سردر، شبستان، ایوان مقصورو و گنبدخانه، تصویر شده است. چنانچه هریک از این فضاهای را جداگانه

ت ۲. طرح مسجد
برگرفته از نگاره
ساختن مسجد جامع
سرقده، (از نویسنده)،
(۱) ایوان مقصوره
(۲) دهانه شبستان
(۳) دیوار و برج
(۴) محراب
(۵) سردر
(۶) مناره

می شود؛ در حالی که در این نگاره، از مناره اثری نیست (ت ۳ و ۴ و ۵ و ۱).

آیا به نقش درنیامدن مناره‌ها را می‌توان دلیلی بر غیرواقعی بودن نگاره دانست و نتیجه گرفت که بهزاد بی‌آنکه مسجد جامع تیمور را از نزدیک دیده باشد دست به خلق این نگاره زده است؛ یا باید محدودیت صفحه نقاشی را عامل اصلی دانست؟ به عقیده نویسنده، برای یافتن پاسخی منطقی برای هریک از این دو سؤال، باید همه اجزا و عناصر ساختمانی منقوش را با نقشه راشیا و نیز بقاوی‌ای بنای مسجد مطابقه کرد؛ زیرا با تحلیل فقط یک عنصر ساختمانی از مجموعه‌ای، نمی‌توان نتیجه را به همه آن مجموعه تعمیم داد.

ازاره‌های ایوان

در نگاره، تنها بخش مزین ایوان مقصوره ازاره‌های مرمری آن است که منقوش به نقوش گل و گیاه است (ت ۱). در این نگاره، استادکاران سنگ‌تراشی را می‌بینیم که در حال تراشیدن سنگ و نقش کردن طرحهای گیاهی بر روی آنها بیند (ت ۱).

پس می‌توان گفت که اختلاف نگاره بهزاد و نقشه مسجد، بیش از آنکه از دخل و تصرف بهزاد در ساختار مسجد ناشی شده باشد، حاصل ساختار نسخه کتابت شده به دست شیرعلی است.

۱. ایوان مقصوره

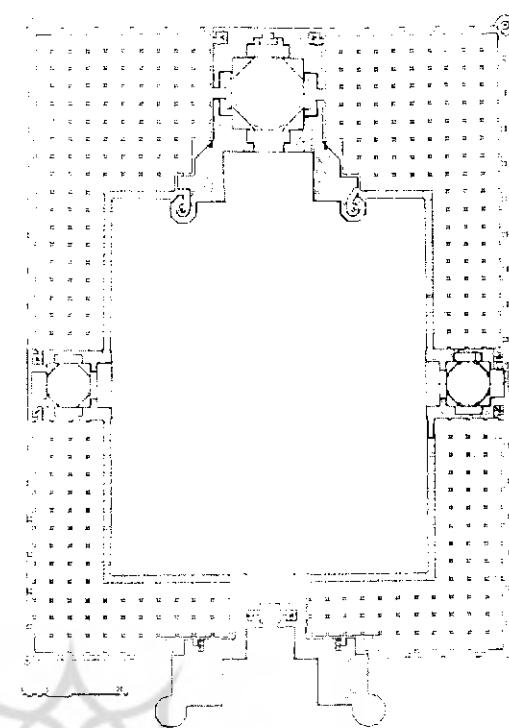
در انتهای صفحه سمت چپ نگاره، سه فضا دیده می‌شود: ایوان، گنبدخانه‌ای با فرورفتگی ای در ضلع انتهایی اش؛ و یک رواق (ت ۱). در این جا فرورفتگی ضلع انتهایی گنبدخانه نقش بسیار مهمی دارد. شاید مقصود بهزاد از این فرورفتگی محراب بوده باشد. با توجه به اینکه در نقشه راشیا یک محراب بیشتر دیده نمی‌شود که آن هم در انتهای گنبدخانه است، در نگاره بهزاد باید فضای جلو محراب را گنبدخانه و ایوان جلو گنبدخانه را ایوان مقصوره محسوب کنیم (ت ۳ و ۲). اما نکته قابل تأمل در این مورد این است که هم در نقشه راشیا و هم در بقاوی‌ای مسجد، در دو جانب ایوان مقصوره و درست چسبیده به آن مناره‌هایی دیده

متأسفانه یزدی درباره چگونگی کار سنگ‌تراشان و نوع تزیینات بنا هیچ اطلاعاتی در اختیار نمی‌گذارد و آیندگان را از مدرکی سودمند در این زمینه محروم می‌سازد. او در کتاب خود، فقط به موطن سنگ‌تراشان اشاره می‌کند.^۷ البته شاید بتوان نفوذ هنر سنگ‌تراشان آذربایجان و فارس و هندوستان را بر سنگهای تراشیده مسجد تصویرشده در این نگاره یادآور شد. «کاربرد زیاد سنگ در بنای مسجد را نتیجه نفوذ معماری هند دانسته‌اند؛ لیکن این نفوذ را می‌توان از ناحیه آذربایجان دانست».«^۸

چون بخش‌های بسیاری از ساختار و تزیینات مسجد از میان رفته است، مقایسه سنگهای ازارة ایوان منقوش در نگاره با بقایای بنای مسجد بسیار دشوار است. اما با رجوع به برخی منابع مکتوب دوره تیموری و همچنین بناهای عصر بهزاد، می‌توان این خلاً را از بین برد و نتیجه گرفت که بهزاد در ترسیم این قسمت نگاره از نمونه‌های واقعی هم‌عصر خویش تأثیر پذیرفته است. زمچی اسفزاری در روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات، که هفت سال پس از نقاشی این نگاره نوشته شده^۹، و خواندگیر در خلاصه الاخبار فی احوال الانحصار^{۱۰}، به سنگ و کاربرد آن در ازارة بناهای این عصر اشاره کرده‌اند. در بناهای بازمانده از این دوره، چون گور امیر در سمرقد، مقبره خواجه عبدالله انصاری در گازرگاه هرات، مناره‌های مسجد جامع گوهرشاد و زیارتگاه خواجه‌احمد یسوسی در ترکستان، از سنگ در ازارة استفاده شده است.^{۱۱}

۲. تک‌دهانه شبستان

بهزاد در صفحه سمت چپ نگاره، در کنار ایوان، تک‌دهانه‌ای را با دو سرستون در طرفین آن تصویر کرده است. گلمبک و ویلبر در کتاب خود، این عنصر را، به خطاب، درگاه (سردر) خوانده‌اند.^{۱۲} به اعتقاد نویسنده، این اشتباه از آنجا ناشی شده است که آنان دو صفحه نگاره را مجرزا از هم تحلیل کرده‌اند؛ در حالی که این دو صفحه مکمل یکدیگرند. اگر با این

ت.۳. پلان مسجد سمرقد، مأخذ تصویر: گلمبک و ویلبر، معماری تیموری در ایران و توران، ص.۹۴۷.

ت.۴. مناره‌ای ایوان مفروضه مسجد جامع سمرقد، مأخذ تصویر: هیل و گرابار، معماری و تزیینات اسلامی، ص.۱۴۲.

ت ۵ مواردهای ایوان
مقصوده مسجد جامع
سرقت.

ت ۶ حضرت محمد
(ص) و اصحاب.
مأخذ تصویر:
Bahari, Bihzad,
p.158.

ت ۷ تبدیل شدن
پیر مرد تهم دست به
لشیخ کامل.
مأخذ تصویر: کورکیان
و سیکر، باع‌های خیال.
ص ۱۰۳.

دید به نگاره نظر کنیم، فضای متصل به ایوان را نه درگاه، بلکه یکی از دهانه‌های پیشین شبستان اطراف صحن مسجد خواهیم دانست. نقشه راشیا نیز این نظر را تأیید می‌کند (ت ۳).

دلیل دوم کیبه‌ای واقع در بالای پیشانی کاشی است. این کیبه حاوی آیه نخست سوره فتح، «آتا فتحنا لک فتحاً مبیناً»، است. چنانچه با دقت به کتیبه بالای دهانه‌های شبستان در صفحه سمت راست نگاره بنگریم، آیات دوم و سوم و قسمتی از آیه چهارم همین سوره را می‌بینیم. دلیل سومی که باعث می‌شود این عنصر را دهانه شبستان بدانیم نه درگاه یا سردر، شاهست طاق و ستونهای سنگی و کاشی‌کاری آن با همین عناصر در رواق صفحه سمت راست نگاره است (ت ۱). برخلاف فضاهای دیگر این صفحه، چون ایوان مقصوده و گنبدهای و محراب، که عاری از زیب و زینت نقش شده است، تزیین دهانه شبستان، و به عبارت دیگر تزیین نماهای صحن مسجد، به کمال انجام پذیرفته است. ستونهای سنگی و کاشی‌کاری معروف و کتیبه عناصر تزیینی این نماه است (ت ۱).

۲-۱. ستونهای سنگی
بهزاد در طرفین تکدهانه‌ای که در صفحه سمت چپ

ت.۸ سردر مسجد
جامع سمرقند
ماخذ تصویر:
هیل و گرانار،
معماری و تزیینات
اسلامی، ص ۱۷۹

ت.۹ سردر مسجد
جامع سمرقند
ماخذ تصویر:
Naumkin,
Samarcande,
p. 46.

۳-۲. کتیبه

کتیبه پیشانی شبستان را از سه جنبه جنس و محل استقرار و مضمون می‌توان بررسی کرد. شرف الدین علی یزدی در بارهٔ کتیبه‌های مسجد می‌نویسد:

و گردآگرد دیوارش از طرف بیرون و اندرون و گرد طاقها، به کتابه سنگ تراشیده زینت یافته و پرتو انوار حروف و کلمات سوره کهف و دیگر آیات بینات قرآنی بدان تافته ...^{۱۴}

اگر بپذیریم که بهزاد در تصویر کردن کتیبه‌های نگاره به نوشته یزدی نظر داشته است، باید بین کتیبه‌های نگاره او و محتواهای نوشته‌های یزدی از سه جنبه جنس و محل استقرار و مضمون شباهتی دیده شود. این شباهت را، در صورت وجود، می‌توان از دلایل واقع‌گرایی بهزاد دانست و، در مقابل، ناهمگونی را از دلایل خیال‌پردازی او.

(الف) جنس کتیبه‌ها

اگر به سایر نگاره‌های بهزاد توجه کنیم، در می‌یابیم که بیشتر کتیبه‌های او در کاشی معرف است (ت.۶ و ۷). اما در این نگاره، کتیبه‌ها را بر سنگ تراشیده‌اند (ت.۱). آیا هدف بهزاد از انتخاب سنگ در کتیبه صرفاً نوع بخشیدن به نگاره بوده؛ یا کوشیده است تا حد ممکن خود را

نگاره آمده، دو ستون نقش کرده است. با رجوع به نوشته‌های یزدی، جنس این ستونها از سنگ است.^{۱۵} این ستونها، همانند ستونهای صفحه سمت راست نگاره، پاستون تیره‌رنگ، تنه پیچ و سرستون مقرنس دارد (ت.۱). مشابه این ستونها در طرفین زیارتگاه هرات به کار رفته است.^{۱۶}

۲-۲. کاشی کاری معرف

سطح طاق کوتاه شبستان را کاشیهای معرف، با نقوش گیاهی و هندسی، پوشانده است. لچکیهای باریک طاق با نقوش گیاهی تزیین یافته است و پیشانی اش با نقوش هندسی. نقوش هندسی از ترکیب نقوش چلیپاشکل و دوایر سفیدرنگ ایجاد شده است (ت.۱). نقوش گیاهی به کار رفته در این نگاره با نقوش گیاهی اکثر بنای‌های این عصر شباهت دارد؛ اما نقوش هندسی چنین نیست. در این مورد، فقط می‌توان به بخشی از تزیین مقبره عبدالله بن معاویه در هرات اشاره کرد که ساخت آن هفت سال قبل از مصور کردن این نگاره آغاز شده بود. تزیینات هندسی این بنا از ترکیب لوژیهای مداخل (که به شکل چلیپا در آمده) و ستاره‌های شش‌پر پدید آمده است.^{۱۷}

کاشی کاری شده استفاده کرده است. نکته جالب اینکه او بین محل قرار گرفتن و طول آیه تناسی موزون پدید آورده است. اگر اندازه عرض این یک دهانه شبستان را با عرض چهار دهانه رواق نقش شده در صفحه سمت راست نگاره مقایسه کنیم، متوجه یکسانی آنها خواهیم شد.

ج) مضمون کتیبه‌ها

بهزاد، علی‌رغم نوشته یزدی که از «سوره کهف» نام برده، در کتیبه نگاره خود از آیات ۱ تا ۴ «سوره فتح» استفاده کرده است. آیا برای این کار دلیلی داشته است؟ به زعم نویسنده، بهزاد به عمد و از سر هوشمندی چنین کرده؛ زیرا از یک سو، بین علت و انگیزه ساخت مسجد جامع تیمور^{۱۰} و آیات کتیبه ارتباطی منطقی برقرار کرده؛ و از دیگر سو، بین

در چارچوب متن ظفرنامه محدود سازد و مطالب آن را به بیننده ارائه کند؟ یافتن پاسخی دقیق برای این سؤال منوط به این است که این کتیبه‌ها را از دو جنبه دیگر، یعنی محل استقرار و مضمون، بررسی کنیم.

ب) محل استقرار کتیبه‌ها

با به نوشته یزدی، کتیبه‌ها را گردآگرد دیوار مسجد، از طرف بیرون و اندرون، و گرد طاقها ساخته بوده‌اند. گویا بهزاد در اینجا هم معیار خود را نوشته یزدی و بنای مسجد جامع تیمور قرار داده؛ زیرا کتیبه‌های نگاره خود را گردآگرد طاقها (صفحة سمت چپ و صفحه سمت راست نگاره) نهاده است. در صفحه سمت چپ نگاره، از آیه «انَا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحًا مُبِينًا»^{۱۲} روی پیشانی

نگاره تصویر شده است (ت ۱ و ۲). برخلاف شبستان که به عناصر تزیینی ای چون کاشی کاری و کتیبه و ستونهای سنگی آراسته است، سردر بی هیچ تزیینی به نمایش درآمده است. سبب آن است که هنوز مرحله سفت کاری آن به پایان نرسیده است (ت ۱).

شاید اولین سؤالی که به ذهن بیننده آشنا با نقشه مساجد تیموری و ادوار پیشین اسلامی خطور کند این باشد که چرا بهزاد سردر را در مقابل شبستان ایجاد کرده است، نه روپروری ایوان مقصوره. محققان درباره محل استقرار سردر مسجد جامع تیمور اختلاف نظر دارند. برخی، چون راشیا، معتقدند که سردر درست روپروری ایوان مقصوره قرار داشته است (ت ۳). پژوهشگران دیگری، چون گرابار، اعتقاد دارند که «ایوان ورودی [سردر] جایی غیرعادی در نمای ساختمان اشغال کرده است و طوری در مدخل ساختمان قرار گرفته که شبستان را که در مقابل این ایوان و در همان امتداد در طرف دیگر صحن داخلی قرار گرفته نشان می‌دهد». ^۹ توجه به این قسمت از نگاره تا حدودی نظر گرابار را رتأیید می‌کند. در اینجا نیز، بهزاد سردر را در جایی غیرعادی رسم کرده است؛ به طوری که در امتداد شبستان قرار گرفته و نه ایوان مقصوره. در این مورد باید با احتیاط سخن گفت؛ زیرا تنها در صورتی با قاطعیت می‌توان نظر داد که بتوان اثبات کرد که بهزاد قبل از تصویر کردن این مسجد، آن را از نزدیک دیده است.

بر اساس منابع تاریخی، از جمله ظفرنامه، تیمور به هنگام یورش به هند و ویران کردن آتشکدها و بختخانه‌های هندوان، نیت کرد که مسجد آدینه‌ای در سمرقند بسازد.^{۱۰} پس از پیروزی، به سمرقند بازگشت و به ساختن مسجد جامع امر کرد. پس عامل ساختن این مسجد پیروزی در جنگ با هندوان بوده است. شاید به همین سبب باشد که بهزاد در کتیبه‌های مسجد نگاره خود، از آیات «سوره فتح» استفاده کرده است.

چنان‌که آمد، بین این آیه و محل استقرار آن

ت ۱۱. مناره مسجد
گوهرشاد هرات
ماخذ تصویر:
کلمبک و ولبر

معماری تیموری در
ایوان و نوران، ص ۸۰۱

۳. شبستان

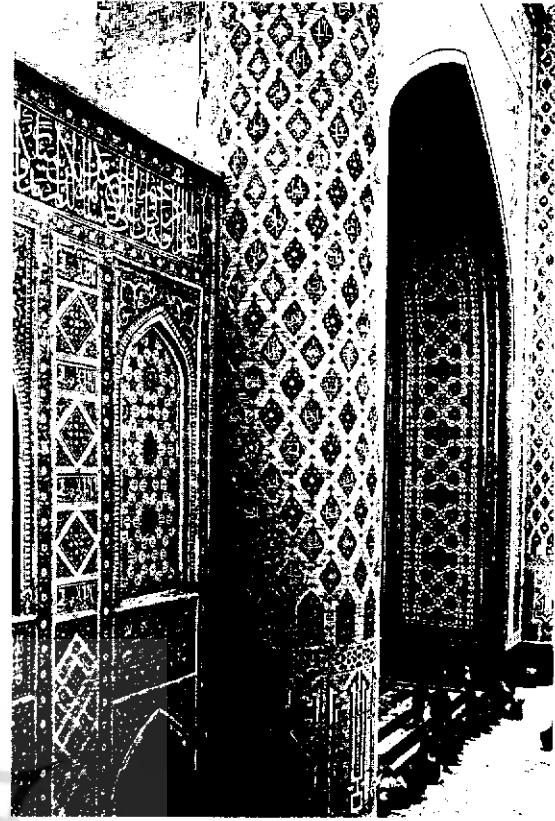
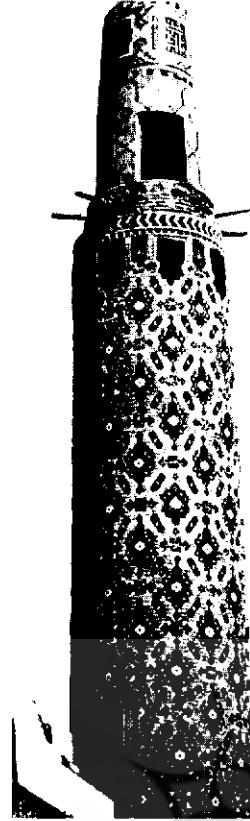
کامل‌ترین قسمت مسجد نقش شده نمای شبستان آن است که در انتهای صفحه سمت راست نگاره تصویر شده است. چهار دهانه پیشین شبستان با ستونهای سنگی قسمتی از بدنه صحن و مدخلهای شبستان را نشان می‌دهد (ت ۱). ستونها، همانند دو ستون صفحه سمت چپ نگاره، سنگی است؛ تنہ آنها پیچ و سرستونشان مقرنس است. کاشی کاری معرق گیاهی و هندسی که در صفحه سمت چپ نگاره وجود دارد، در این قسمت نیز تکرار شده است. بالای پیشانی‌نما، بر رخ‌بام صحن، کتیبه‌ای سنگی ایجاد شده که، در ادامه کتیبه سمت چپ، متن‌ضمن آیات دوم و سوم و قسمتی از آیه چهارم «سوره فتح» است: «لِيَغْفِر لَكُ اللَّهُ مَا تَعْدَمْ مِنْ ذَنْبٍ وَ مَا تَأْخُرُ وَ يَتَمَّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَ يَهْدِكَ صِرَاطًا مُسْقِيمًا وَ يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السُّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ...». همان گونه که پیش‌تر توضیح داده شد، به نظر می‌رسد بهزاد به ارتباط بین فتح هندستان و ساختن این مسجد به امر تیمور وقوف داشته است. استفاده از آیات «سوره فتح» مؤید این آگاهی است.

۴. سردر

سردر مسجد تقریباً در مرکز صفحه سمت راست

ت ۱۲ (راست)، ماره
مسجد گوهر شاد مشهد،
مأخذ تصویر:
قصاصه هنر،
ش ۳۲-۳۳، ص ۱۴۱.

ت ۱۳ (جب)، ماره
مقبره غیاث الدین
(معروف به مسجد شاه)
مشهد، مأخذ تصویر:
*L'Islam et l'art
Musulman*,
p. 402..

قوسهای این نگاره به قوس ایوان ورودی جامع
تیمور را تأیید می‌کند (ت ۸).

در قسمت بالای طاق سردر مستطیلی هست
که، به ظن قوی، قرار بوده بعد از اتمام سفت کاری
ساختمان، در درون آن کتیبه‌ای جای دهند. مشابه
این قاب مستطیل شکل را در قدیمی‌ترین عکس
این مسجد می‌توان مشاهده کرد (ت ۹). در نگاره
بهرزاد، در دو سمت سردر مسجد مناره‌هایی بلندتر
از سردر و نیم طاق آن نقش شده است (ت ۱ و ۲).
مشابه این مناره‌ها را در دو قسمت جرزهای سردر
باقیای بنای مسجد می‌توان دید. تنها اختلاف
مناره‌های مسجد تیمور با مناره‌های این نگاره در
آن است که پایه‌های آنها در ساختمان موجود
هشت‌گوش است و در نگاره استوانه‌ای است (ت ۱
و ۲ و ۱۰).

۵. دیوارهای خارجی و برج
بهرزاد در صفحات چپ و راست نگاره، دیوارها و
برجهای مسجد را کشیده است. دیوار صفحه

تناسبی زیبا به وجود آمده است. به عقیده نویسنده،
بهرزاد در ایجاد این تناسب، به کتیبه‌های عصر خود
نیز گوشة چشمی داشته است؛ چرا که آیات «سوره
فتح» از آیات مشهوری است که به کرات آن را بر
دیوار مساجد و دیگر اینهای دینی این عصر و اعصار
پیش از آن به کار برده‌اند. نمونه آن کتیبه کوفی
کاشی مقبره محمد ابوالولید بن احمد در هرات^۱ و
آیات ابتدایی «سوره فتح» در اطراف ساقه گنبد
مقبره شیخ احمد جام در تربت جام است.^۲ ذکر
این نکته نیز ضروری می‌نماید که استفاده از آیات
«سوره فتح» به جای «سوره کهف» دلیل چندان
قانع‌کننده‌ای بر تخیلی دانستن این نگاره نیست؛
زیرا یزدی در کتاب خود از «کلمات سوره کهف و
دیگر آیات بیانات قرآنی» یاد کرده است.^۳

بهرزاد در ترسیم سردر از قوس جناغی
استفاده کرده که در معماری اسلامی کاربرد فراوان
داشته است. متأسفانه امروزه بخش‌های اصلی این
مسجد از بین رفته است؛ اما عکسی که در سال
۱۸۹۰ از این مسجد گرفته شده شباهت بسیار زیاد

عوامل مخرب دیگر از بین رفته و دست ما در مقایسه آن بر جها با برج تصویرشده در نگاره بسته است. اما مشابه این گونه تزیین را می‌توان بر منارة مدرسه گوهرشاد هرات (۸۰۳ق)، منارة مسجد گوهرشاد مشهد (۸۲۱ق) و منارة مقبره غیاث‌الدین (معروف به مسجد شاه) مشهد (اوایل قرن نهم هجری) مشاهده کرد. تنها تفاوت تزیین این برج با منارة مسجد گوهرشاد مشهد این است که در مناره‌های مسجد گوهرشاد، علاوه بر نقش اسلامی، از خط ثلث نیز استفاده شده است (ت ۱۱ و ۱۲ و ۱۳). قسمتی از این دیوار در صفحه سمت راست نگاره نیز قابل مشاهده است. در این صفحه، دیوار از سمت چپ منارة سردر شروع شده و به سمت چپ صفحه نگاره امتداد یافته است (ت ۱ و ۲).

ت ۱۴. طرح بازسازی
مسجد با استناد به
کتبیه قرآنی آن
(از نویشه).

سمت چپ نگاره از زیر ستون شبستان آغاز می‌شود و به سمت پایین نگاره امتداد می‌یابد و درست در مرکز نگاره، با تغییر زاویه، به سمت راست صفحه کشیده می‌شود. دقیقاً در جایی که دیوار تغییر زاویه می‌دهد، یعنی در محل برخورد دو دیوار با یکدیگر، برجی که بلندتر از دیوارهای سمت راست درآمده است (ت ۱ و ۲)، در نقشه راشیا، که حاصل کاوش‌های او در این مسجد است، به جز چهار مناره که در دو سمت ایوان مقصوره و سردر قرار دارد، در محل تقاطع دیوارهای خارجی مسجد نیز برجهایی دیده می‌شود (ت ۳).

در مورد یک برجی که در نگاره تصویر شده، با اندکی احتیاط، می‌توان گفت که بهزاد در صدد بوده است یکی از چهار برج مسجد را به تصویر درآورده. متأسفانه گلمبک و ویلبر در تحلیل این نگاره درباره این برج نیز نظری عجیب و دور از واقع مطرح کردند. آنان این عنصر را نه برج، بلکه لوح کامل شده معرق می‌دانند که آمده است تا آن را در جای خود بر روی ساختمان نصب کنند.

احتمالاً این اشتباه از آنجا ناشی شده است که این دو اساساً به دیوارهای خارجی بنا بی توجه بودند. در نگاره، بدنه این برج مزین به نقوش کاشی، به شکل ترنجی با زمینه لاجوردی، در متن آجری است. متأسفانه چهار برج مسجد بر اثر زلزله سال ۱۸۹۸ و

۶-۱. بازسازی مسجد با استناد به کتبیه قرآنی
بهزاد به منظور تزیین نوشتاری این مسجد از آیات ۱ و ۲ و ۳ و ۴ «سوره فتح» استفاده کرده است. آیه ۱ رخ‌بام صحن را در بالای پیشانی تکدهانه شبستان در صفحه سمت چپ نگاره تزیین کرده و آیات ۲ و ۳ و ۴ قسمتی از آیه ۴ پیشانی دهانه‌های شبستان در صحن را در صفحه سمت راست

آراسته است. حال اگر با توجه به ترتیب آیات قرآنی و مشابهت تکدهانه صفحه سمت چپ با شبستان صفحه سمت راست نگاره، آن تکدهانه را قسمی از شبستان بدانیم، بازسازی مسجد به شکل تصویر ۱۴ انجام می‌گیرد.

۶-۲. بازسازی مسجد با ملاک قراردادن دیوار خارجی

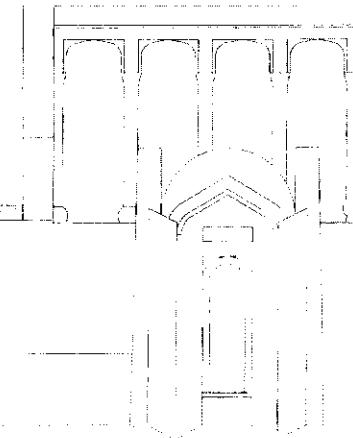
برای بازسازی مسجد، می‌توان از دیوار نقش شده در نگاره نیز استفاده کرد. اگر فرض کنیم که از نظر بهزاد دیوار صفحه سمت راست نگاره با دیوار سمت چپ نگاره مرتبط و متصل بوده است، بازسازی به شکل تصویر ۱۵ در خواهد آمد. باید این نکته را نیز ذکر کرد که در بازسازی دوم، دهانه صفحه سمت چپ نگاره، دیگر بخشی از شبستان منقوش در صفحه سمت راست محسوب نمی‌شود (ت ۱۵).

نتیجه

در این نوشتار کوشیدیم ویژگیهای معماری مسجد درون نگاره ساختن مسجد جامع سمرقند را از سه جنبهٔ دخالت متن ظفرنامه، تأثیر بنای موجود مسجد سمرقند یا بناهای اطراف بهزاد و استفاده از قوهٔ تخیل او تحلیل شود. نتایج ذیل حاصل این کوشش است:

۱. دخالت محتوا و ساختار نسخهٔ ظفرنامه

بهزاد در خلق مسجد این نگاره با دو نوع محدودیت روبرو بوده است: یکی محدودیتی که از متن ظفرنامه ناشی شده؛ دیگری محدودیتی که ویژگیهای صوری (ظاهری) این نسخه بر بهزاد تحمیل کرده است. محتوای ظفرنامه— آنجا که یزدی از ساختن مسجد سمرقند می‌نویسد— بسیار کلی و مملو از حشو و زواید قلمی است، به طوری که از سه صفحهٔ ظفرنامه که به این رویداد اختصاص یافته، تنها چند سطر با ویژگیهای معماری مسجد ارتباط دارد، که تازه آنها هم بسیار کلی است؛ از جمله، آنجا که یزدی از موطن سنگتراشان، جنس ستونهای شبستان، محل

ت ۱۵. طرح بازسازی
مسجد با ملاک
قراردادن دیوار خارجی
آن (از نویسنده).

کتیبه‌ها و مضامون آنها سخن می‌گویند.

از سوی دیگر، ویژگیهای صوری‌ای مثل قطع برگهای نسخه و دو صفحه‌ای بودن محل کشیدن نگاره‌ها که شیرعلی به وجود آورده، بهزاد را ناگزیر ساخته است که مسجد یکپارچه سمرقند را در دو پاره تصویر کند. شاید اگر جای مناسبی برای یکپارچه نقش کردن مسجد در اختیار بهزاد قرار می‌گرفت، ترکیب مسجد بسیار بهتر و واقعی‌تر تصویر می‌شد.

۲. تأثیر بناهای واقعی در مسیر آفرینش نگاره

مسجد

به سبب فاصلهٔ زمانی ۸۰۰ ساله بین زمان ساخت جامع سمرقند و زمان مصور کردن این نگاره، با قاطعیت نمی‌توان گفت که در نگاره دقیقاً همان مسجد تصویر شده است یا نه؛ هرچند که برخی از عناصر ساختاری و ویژگیهای منحصر به فرد آن مسجد را، مانند در امتداد شبستان قرار گرفتن سردر، در طرحهای بازسازی شده بنای منقوش می‌توان مشاهده کرد. اما به یقین می‌توان گفت که همه عناصر ساختاری و تزیینی این مسجد در بناهای واقعی دورهٔ تیموری، بهویژه در بناهای شهر هرات زمانهٔ بهزاد، نظریهایی دارد. برای نمونه، می‌توان به ازارههای سنگی، قوسهای جناغی، ستونهای سنگی شبستان، کاشی‌کاری معرق، محل و مضامون کتیبه‌ها و تزیینات برج خارجی بنا اشاره

• نوری شادمهانی، رضا. «تجزیه و تحلیل نقش بنها در نگارگری اعصار تیموری و صفوی»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد باستان‌شناسی، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۷۹، چاپ نشده.

- Bahari, E. Bihzad, *Master of Persian Painting*, London and New York, I. B. TAURIS Publishers, 1997
- Naumkin, V. Juste atemps: *Les grandes archives photographie samarcande*, Edition Frencaise pour le mond Arabe, 1992.
- Papado Polo, A, *L'Islam Et L'art Musulman*, Paris, Mazenod, 1976.

پی‌نوشتها

- ١ عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی.
٢ بارجوی به این نگاره و نگاره ساختن کاخ خوریت، کمود رساله‌های تشریحی درباره معماری دوره اسلامی اندکی جبران می‌شود و بر اساس آنها، می‌توان به برخی پرسش‌ها در این باره پاسخ گفت. برای آگاهی بیشتر، نک: نوری شادمهانی: «تجزیه و تحلیل نقش بنها در نگارگری اعصار تیموری و صفوی»، ص ۲۴-۱۸.
- ٣ شرف‌الدین علی یزدی، *ظفرنامه*، ج ۲، ص ۱۴۴-۱۴۶.
- ٤ گلمبک و ویلبر، معماری تیموری در ایران و توران، ص ۳۴۵.
- ٥ Bahari, Bihzad, *Master of Persian Painting*, p. 68.
- ٦ ibid.
- ٧ یزدی، همان، ص ۱۴۴.
- ٨ گلمبک و ویلبر، همان، ص ۱۴۴.
- ٩ اسفزاری، روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات، ص ۱۰۳.
- ١٠ خواندمیر، فصلی از خلاصه الاخبار فی احوال الانجیار، ص ۱۰.
- ١١ گلمبک و ویلبر، همان، ص ۱۸۷.
- ١٢ همان، ص ۱۳۶.
- ١٣ یزدی، همان، ص ۱۴۵.
- ١٤ گلمبک و ویلبر، همان، ص ۱۸۷.
- ١٥ برای تصویری از این تزیینات نک: گلمبک و ویلبر، همان، ص ۸۱۹.
- ١٦ هیل و گرابار، معماری و تزیینات اسلامی، ص ۶۸.
- ١٧ همان، ص ۱۴۴.
- ١٨ فتح (۴۸): ۱.
- ١٩ یزدی، همان، ص ۱۴۴.
- ٢٠ هیل و گرابار، معماری و تزیینات اسلامی، ص ۸۲۶.
- ٢١ برای تصویری از این کتبه نک: گلمبک و ویلبر، همان، ص ۸۲۶.
- ٢٢ همان، ص ۴۸۹.
- ٢٣ یزدی، همان، ص ۱۴۶.
- ٢٤ گلمبک و ویلبر، همان، ص ۱۳۶.

کرد. به کار رفتن اغلب این عناصر در بنای‌های واقعی شهر هرات مؤید این است که بهزاد از ویژگی‌های بنای‌های اطراف خود در خلق نگاره استفاده و کمبود مطالب سودمند در متن نسخه را جبران کرده است.

از آنجا که در خلق مسجد این نگاره از میان سه عامل مهم پیش‌گفته، از قوه تخیل کمترین بهره گرفته شده و، در مقابل، بنای‌های پیرامون بهزاد بیشترین تأثیر را در آن داشته است، می‌توان با تعمیم واقع‌گرایی بهزاد به کل نگاره، آن را جو نان مدرک معتبری دانست که موضوعاتی را از قبیل چگونگی عمل استادان معمار و تزیین کار، تقدیم مرحله سفت‌کاری ساختمان بر مرحله تزیین آن یا هم‌زمان بودن آنها؛ برخی ابزارها و آلات بنایی؛ تخصصها و مراتب شغلی افرادی را که در امر احداث بنا و تزیین آن مشارکت داشته‌اند کاملاً روشن می‌کند. □

منابع و مراجع

- ٠ خواندمیر، فصلی از خلاصه الاخبار فی احوال الانجیار، تصحیح سرور‌گویا، کابل، مطبعة عمومی کابل، ۱۳۲۴ق.
- ٠ اسفزاری، معین الدین محمد زمچی. روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات، تصحیح و تحشیه و تعلیق سید محمد کاظم امام، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۳۸.
- ٠ یزدی، شرف‌الدین علی. *ظفرنامه*، به تصحیح و اهتمام محمد عباسی تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۶، ۱، ۲، ج ۲.
- ٠ کورکیان، ماری و پیر سیکر. *باغ‌های خیال، هفت قرن میانی ایران*، ترجمه پرویز مرزبان، تهران، فروزان، ۱۳۷۵.
- ٠ گرابار، الگ و درک هیل. *معماری و تزیینات اسلامی*، ترجمه مهرداد وحدتی دانشمند، تهران، علمی و فرهنگی، ۱۳۷۵.
- ٠ گلمبک، لیزا و دونالد ویلبر. *معماری تیموری در ایران و توران*، ترجمه کرامت‌الله افسر و محمدی‌یوسف کیانی، تهران، سازمان میراث فرهنگی کشور، ۱۳۷۴.